

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 ⁽¹⁾.

Žalobkyňa tvrdí, že neexistuje žiadny dôvod, ktorý by mohol odôvodniť odmietnutie piatich tvrdení, hoci Európsky úrad pre bezpečnosť potravín uskutočnil v tejto súvislosti päť štúdií, ktoré boli kladné. Týchto päť tvrdení neporušuje všeobecne uznávané výživové a zdravotné zásady, ani neadresujú spotrebiteľovi protichodné alebo klamlivé signály, nie sú dvojzmyselné ani zavádzajúce.

Druhý žalobný dôvod je založený na nedostatku proporcionality.

Žalobkyňa tvrdí, že absolútny zákaz reklamy vyplývajúci zo zamietnutia žiadosti je neprimeraný, a to vzhľadom na stanovisko Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín, ktoré sa týkalo piatich zdravotných tvrdení žalobkyne.

Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti.

Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná odmietla povoliť zdravotné tvrdenia, ktoré neboli vedecky spochybnené, hoci v minulosti podobné tvrdenia povolila.

Tretí žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení.

Žalobkyňa napokon tvrdí, že napadnuté nariadenie neobsahuje dostatočné odôvodnenie, nič nenasvedčuje tomu, že žalovaná vzala do úvahy tvrdenia žalobkyne a verejnosti, ani že ich skúmala oddelene.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách (Ú. v. EÚ L 404, 30.12.2006, s. 9).

Žaloba podaná 25. februára 2015 – Militos Symvouleftiki/Komisia

(Vec T-104/15)

(2015/C 155/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Militos Symvouleftiki AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie zo 16. decembra 2014, ktorým sa ako nedôvodný zamietol návrh na preskúmanie legality podaný žalobkyňou 23. októbra 2014 a ktorým sa potvrdilo rozhodnutie Výkonnej agentúry pre vzdelávanie, audiovizuálnu oblasť a kultúru z 23. septembra 2014 o nespôsobilosti odmeny, ktorú žalobkyňa zaplatila partnerom/akcionárom, ako aj personálnych výdavkov v rámci dvoch projektov úspešne vykonávaných žalobkyňou, a to projekt „Go Green – Green Business is smart Business“ (zmluva č. 510424-LLP-1-2010-1-GR-LEONARDO-LMP) a projekt „LadybizIT“ (zmluva č. 2011-3052-518310-LLP-1-2011-1-GR-LEONARDO-LAM), a považoval príslušné výdavky zodpovedajúce „doplňkovým“ službám, ktoré poskytli Olga Stavropoulou, Pavlos Aravantinos a pán Karamanlis, za spôsobilé, ako aj personálne výdavky v rámci dotknutého projektu, alebo subsidiárne za spôsobilé podľa článku II.14 grantovej dohody a jej prílohy III a splatné žalobkyňa považoval iba výdavky zodpovedajúce „doplňkovým“ službám, ktoré poskytli Olga Stavropoulou a Pavlos Aravantinos v rámci dvoch dotknutých projektov

- uložil Komisii povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila žalobkyňa v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení Komisiou.

- Komisia nezohľadnila skutočnosť, že rozlišovanie medzi „obvyklými“ a „doplňkovými“ službami poskytnutými partnermi/akcionármi v kontexte dotknutých projektov mohlo vzniknúť vzhľadom na povahu takých služieb, znenie a zmysel ustanovení vtedy platných stanov žalobkyne a ustanovení rozhodnutia valného zhromaždenia partnerov/akcionárov žalobkyne z 20. decembra 2010.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na ďalšom zjavne nesprávnom posúdení Komisiou.

- Názor Komisie, že samotné postavenie správcu mu bráni, aby žalobkyni poskytoval ďalšie služby na základe pracovnej zmluvy so skutočným vzťahom podriadenosti, je v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Žalobkyňa v každom prípade poskytla Výkonnej agentúre pre vzdelávanie, audiovizuálnu oblasť a kultúru a Komisii dostatok dôkazov o tom, že kontrola správcu zo strany projektového manažéra bola skutočná a spĺňala kritériá existencie skutočného vzťahu podriadenosti stanovené v judikatúre.

Žaloba podaná 4. marca 2015 – RFA International/Komisia

(Vec T-113/15)

(2015/C 155/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: RFA International, LP (Calgary, Kanada) (v zastúpení: B. Evtimov a M. Krestijanova, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne či v plnom rozsahu zrušil vykonávacie rozhodnutia Komisie C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final a C(2014) 9816 final z 18. decembra 2014 týkajúce sa žiadosti o vrátenie antidumpingového cla odvedeného z dovozu ferosilícia s pôvodom v Rusku,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia v dôsledku porušenia alebo nesprávneho výkladu článku 2 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia ⁽¹⁾ či zjavne nesprávneho posúdenia tým, že sa domnievala, že jediný hospodársky subjekt nie je relevantný na účely článku 2 ods. 9 základného nariadenia, a to ani na účely súdneho preskúmania. Žalobkyňa tiež odmieta z toho vyplývajúci záver, že odpočet v plnej výške všetkých deklarovaných predajných nákladov a ziskov, vrátane nákladov spojených s vývozom a primeraným ziskom nezávislého dovozcu, od vytvorenej vývozných ceny, bol oprávnený.